

The background of the cover is a composite image. The upper portion shows a young man and woman in a close embrace, both wearing white tank tops. The woman has long, wavy brown hair and is looking down. The man is leaning in towards her. The lower portion of the cover shows a large, dense crowd of people at a concert, with many hands raised in the air. The overall color palette is soft, with a mix of light and dark tones.

**AK
BUDEŠ**
můj

BARBORA ASTOR

VENUS
PRES

AK
BUDEŠ
můj

Barbora Astor: Ak budeš môj
Druhá časť voľnej série Môj
Vydanie prvé
Copyright © 2022 Barbora Astor

Vydalo vydavateľstvo VENUPRESS s. r. o.,
Budatínska 3230/16, 851 04 Bratislava,
www.venupress.sk v roku 2022 ako svoju 12. publikáciu

Jazyková a štylistická úprava: Majka Danihelová
Grafické spracovanie obálky: Natália Ševčíková
Grafika: Freepik.com
Sadzba a grafická úprava: VENUPRESS s. r. o.
Tlač a väzba: FINIDR, s. r. o., Český Těšín

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej alebo elektronickej knihy nesmie byť reprodukováaná a šírená v tlačenej, elektronickej či inej podobe bez predošlého písomného súhlasu vydavateľstva VENUPRESS. Neoprávnené šírenie tejto knihy bude trestne stíhané.

ISBN 978-80-99972-44-6
ISBN MOBI 978-80-99972-47-7
ISBN EPUB 978-80-99972-46-0
ISBN PDF 978-80-99972-45-3

VENUPRESS
Bratislava 2022

“Láska nežije zo slov a nie je
možné ju slovami vysvetliť.“

Matka Tereza

BARBORA ASTOR

AK
BUDEŠ
můj

1

Najradšej mám piatky podvečer, keď za sebou zatvorím dvere fotoateliéru a viem, že nasledujúce dva dni mám iba pre seba. Alebo aj pre svojho priateľa, ak akurát pracovne necestuje. To však nie je dnešný prípad. Dokonca som skončila skôr, takže ho prekvapím. Na poslednú chvíľu mi odriekli termín fotenia a víkend mám voľný.

Zamknem ťažké bezpečnostné dvere a na klávesnici vyťukám kód. Zbohom, môj milovaný ateliér, vidíme sa až v pondelok!

Cestou domov kúpim v potravinách fľašu šampanského. Dúfam, že sa môj nenápadný návrh na romantický piatkový večer stretne s úspechom. Šampanské, tlmené svetlá, my dvaja. Už sa neuveriteľne teším. Cez týždeň, keď obaja pracujeme, sa vídavame len ráno predtým, ako opustíme môj byt, a večer, keď sa doň vraciame. On prichádza často až v noci, keď už spím.

Predstavím si jeho úsmev, ktorý má odložený iba pre mňa, ako mi zvykne hovorievať. Ako sa na mňa nenáhlivo usmeje, pomaly ku mne prejde a zovrie ma v náručí, aby ma pobozkal. Matthew Bennett, môj priateľ. Och, pardon. *Môj snúbenec.*

Po dvoch rokoch vzťahu sme postúpili na ďalšiu métu. Viem, zasnúbiť sa v dvadsiatich troch rokoch sa môže

javiť ako bláznovstvo, ale keď ma pred polrokom požiadal o ruku, bola som si týmto významným krokom úplne istá. Matt je pre mňa ten pravý a jediný, s kým chcem stráviť zvyšok života a raz si založiť rodinu.

Schody nahor zo stanice metra beriem po dvoch a fľašu zvieram v ruke, aby sa mi nevyšmykla. Prebehnem cez ulicu a zabočím, už len pár schodov a som doma. Do vchodu vojdem vo chvíli, keď sa pani Donaldsonová, bývajúca na prízemí, vracia z prechádzky so psom.

„Dobrý večer!“ pozdravím ju zvesela.

Stará pani je hádam najdlhšie platiacim nájomníkom v našom dome. Zdvihne ku mne pohľad sivých očí a pousmeje sa, keď ma spozná. „Aj tebe, Jessica. Z práce?“

Prejdem okolo nej k schránke. Vyberiem z nej zopár reklamných letákov a obálku, kde ma určite čaká ďalší šek na zaplatenie. „Áno, dnes som skončila skôr. Chcem prekvapiť Matta,“ doplním, keď pozrie na fľašu so šampanským.

„Aha, romantický večer?“ žmurkne na mňa, na čo sa zasmejem. Na svoj vek je pani Donaldsonová stále dosť čipernou a zvedavou pani. Rozlúčim sa s ňou a nezabudnem pohladkať jej psíka.

K môjmu bytu na treťom poschodí vedie presne štyridsaťosem schodov, po ktorých rýchlo vybehnem. Keď vstúpim, v byte ma prekvapí ticho a šero. Matt síce zvykne pracovať v obývačke, ale rozsvieti v celom byte. Vždy za ním zhasínam a v duchu si zaznačujem, že musím kúpiť úspornejšie žiarovky.

Kabelku položím na nízku skrinku a vyzujem si topánky. Stále mi nejde do hlavy, že je v byte také prítmie. Matt tu napokon nie je? Zostane šampanské na neskorší večer?

Vykročím k obývačke, našľapujem na špičky ako ne-

jaký zlodej. Zopár krokov od priechodu do kuchyne zachytím podivné zvuky. Zo svojho miesta zbadám, že v obývačke horí niekoľko sviečok, ktoré tam mám ako dekoráciu. Zachytím ston. Ženský.

O chvíľku aj mužský.

„Tak pod’“, zachripí hlas, ktorý sa podobá Mattovmu. Neschopná ozvať sa, akoby som bola paralyzovaná, zastavím na prahu obývačky. Na pohovke, *mojej* pohovke, spozorujem dve spletené nahé telá.

Stiahne mi hrdlo. Pripadá mi, že som sa ocitla v tom najhoršom sne. Žena zastoná, nechtami mu prejde po chrbte, až mu po nich zostanú čiary, a vykrikuje. On ešte dvakrát prirazí a nasleduje jej vrchol.

Fľaša so šampanským mi vyklzne z ruky a roztriešti sa o podlahu. Na ten zvuk sa obaja strhnú a pozrú mojim smerom aj napriek tomu, že sú na vrchole telesného blaha. Môj pohľad sa stretne s jeho. Čítam mu v ňom postupne šok, zdesenie a aj pochopenie, že všetko ukážkovo zničil.

„Obleč sa a vypadni!“ precedím pomedzi zuby, keď sa mi vráti schopnosť rozprávať. Ponožky mám nasiaknuté rozliatym šampanským, neprijemne ma chladia. V mojom srdci sa rozpija rovnaký chlad. Práve vo mne zabil každý cit.

Plavovlasá ženská sa snaží rýchlo zakryť, no mne je to jedno. „Mattie?“ zatahne. „Veď si vravel, že ona –“

„Drž hubu!“ zahriakne ju a vstane z pohovky. Náhli vo si zbiera oblečenie. „Vysvetlím ti to!“

Neveriacky sa zasmiejem a zvrtnem sa k nemu, akurát si oblieka boxerky. „Vážne? A čo mi chceš vysvetľovať? Mne je všetko úplne jasné!“

„Nevedel som, že... Zvrtlo sa to, ona ma... Kurva,“ zanadáva a podíde bližšie. Na chodbe buchnú dvere, tá chudera odišla.

„Vezmi si, čo najviac potrebuješ, a vypadni! Rozumiáš? *Vy-pad-ni!*“ zvriesknem naňho, až odskočí. Radšej nech sa odo mňa drží ďalej.

Nevzdáva to. „Jessie, prosím –“

„Nechcem ťa už v živote vidieť. Máš päť minút. Potom volám políciu,“ preruším ho ľadovým hlasom.

Matt na mňa nechápavo pozrie. Pár sekúnd ešte postáva rozmýšľajúc, čo spraviť, aby sa vykúpil, ale dôjde mu, že je to márne. Otočí sa a vráti sa do obývačky po zvyšné oblečenie.

Kým čakám, že zmizne z môjho bytu, prekonávam v sebe nutkanie rozbehnúť sa za ním a vyškriabať mu oči. Vo svojom vnútri cítim, že už mi nechýba veľa, aby som sa zrútila. Musím vydržať, nedovolím mu predsa vyhrať! Neuvidí ma plakať!

„Chcel by som ti...“ nevzdáva to, keď oblečený zastane pri dverách kuchyne, kde sa opieram o kuchynskú linku, momentálne môj jediný oporný bod.

„Uteká ti posledná minúta.“

Skloní porazenecky hlavu, ruky zovrie v päšť. Vzápätí na mňa prudko pozrie. „Posral som to, viem, ale... Prosím, Jess. Nemôžeme skončiť, *my dvaja*, takto.“

„Mrháš svojím časom, Matthew.“

Pochopí, že to myslím smrteľne vážne. Pohne sa na chodbu, mlčky ho nasledujem. Obuje si topánky, natiahne sa po kľúče a bundu. Napokon chytí aj kľučku dverí. Každé jeho gesto trvá večnosť.

„Kľúč od bytu mi vhod' do schránky,“ dostanem zo seba s námahou. Matt pokrúti hlavou, akoby nemohol uveriť tomu, čo sa deje. Otvorí dvere a venuje mi posledný pohľad. „Odíd!“ syknem.

Dráždiť hada bosou nohou sa nevypláca, a tak ma radšej poslúchne. Keď za ním zabuchnem, zrak mi padne na

prstenník ľavej ruky, ktorou sa opieram o hladký povrch dverí. Lesk kamienka na zásnubnom prsteni je pre mňa poslednou kvapkou. Dvere opäť prudko otvorím a zvolám: „Ešte si si zabudol jednu vec!“ Stiahnem si prsteň a hodím ho za ním. Dopadne doprostred chodby, malý lesklý prstienok. Matt sa zastaví, a keď od neho vzhliadne ku mne, v tvári mu čítam bolesť. Lenže tá jeho sa ani zďaleka nevyrovná tej, ktorú on spôsobil *mne*.

Zabuchnem dvere druhýkrát. Teraz aj za časťou svojho života, ktorá sa v tej chvíli skončila.

Sedím na podlahe v kuchyni, opieram sa o dvierka skrinky a chcem zabudnúť na celý svet. Vedľa seba mám otvorenú fľašu najlepšej whisky, čo som si odkladala na špeciálnu príležitosť, a odpíjam si priamo z nej.

Môj život je totálne v prdeli.

Len za pár minút sa otočil o stoosemdesiat stupňov. Už nie som zasnúbená. Ani zadaná. Som znovu sama... a *podvedená*. Kurva, ako dlho ma podvádzal?

Na podlahe mi zavibruje mobil, asi ďalšia správa od Matta. Tentoraz vibruje dlhšie, takže mi niekto volá. Natiahnem sa poň.

„Ahoj, A-Amber,“ nechtiac skomolím jej meno, ale dúfam, že si nevšímne rozdiel v mojom hlase.

„Jess, ahoj, moja... Deje sa niečo?“

„Ou, mám tu také menšie rande s fľaškou whisky.“

„Takže sa niečo deje,“ potvrdí Amber sama sebe.

Vzdychnem si. „Stalo sa, drahá.“

„Znieš hrozne. Si v poriadku? Prídem k tebe?“

„Nie, čo si! Trepat' sa cez polovicu Londýna iba kvôli mne? Si tehotná!“

„Fajn, ako myslíš.“ Po chvíli ticha sa zase ozve: „Jessica, mám na teba prosbu. Vlastne, skôr už hotovú ponuku.“

„Stalo sa niečo?“ spýtam sa otázku, ktorú položila ako prvú ona mne.

„Kým z teba vytiahnem, o čo ide, poviem ti novinky o nás. Dnes som bola u lekára. Mám sa šetriť.“ Amber nepotrebuje omáčky, veci povie vždy priamo. Predstavím si jej mierne hranatú tvár, blond vlasy v krátkom rozstrapatenom účese a pohľad krásnych modrých očí. Amber je nádherná žena, ako anjel. Ja som jej pravý opak – oválna tvár, tmavé kučeravé vlasy, zelené oči. Taký malý čertík.

„Niečo s bábätkom?“

„Nie, bábo je v poriadku, len budúca mamina musí ubrať plyn.“

„Bože, vystrašila si ma!“

„To som nechcela.“

Chvíľu mlčíme. Uvažujem, či to s Mattom mám na ňu vyblafnúť, keď má takéto problémy.

„Čo sa stalo u teba, Jess?“ spýta sa napokon.

Rozhodnem sa pre neprikrášlenú pravdu. „Vyhodila som Matta z domu aj zo života.“

„Čože? To si nespravila!“ Chápem, že tomu hneď neverí. Len vďaka Amber sme sa s Mattom spoznali a odvtedy sa zo mňa, z Matta, Amber a jej priateľa Josha stala nerozlučná štvorka. Aj na svadbu nám mali ísť za svedkov.

„Našla som ho, ako preťahuje nejakú blond'avú pipku na našej pohovke.“

„Ježišikriste!“ zvolá Amber. „Ten sviniar! To je nechutné prasa.“

„A už nie som zasnúbená,“ vzlyknem a siahnem po fľaške.

„Jess, prídem, dobre?“

„Nie, nemusíš! Myslím, že to tu zvládneme s ročníkovou fľašou whisky.“

„Vážne?“

„Mám ťa rada,“ odvetím namiesto uistenia, že si s udalosťami dnešného dňa nejako poradím. Aspoň pre tento večer.

„Aj ja teba. Ako vidím, moja ponuka ti akurát padne vhod,“ doloží Amber záhadne.

2

„Aká ponuka?“ spýtam sa, keď moja priateľka akosi dlho mlčí.

„Dnes som mala podpísať výhodnú zmluvu o spolupráci. Avšak po slovách lekára som ju odmietla.“

„Jasné, musíš myslieť hlavne na bábo,“ súhlasím.

„Neboli z toho nadšení, ale chápú moje dôvody. Ponúkla som im riešenie, aj keď som ešte netušila, či s tým budeš súhlasiť. Navrhla som im, aby vzali teba, Jess.“

Zalapám po dychu. „To nemyslíš vážne!“

„Myslím, že by to teraz bolo pre teba asi najlepšie,“ povie Amber, akoby ma vôbec nepočúvala. Po jej slovách sa na okamih zaseknem. A čo ak... čo ak má pravdu?

Začína mi byť jasné, že vo svojom byte príliš dlho nevydržím. Je tu až primnoho spomienok na Matta, múry sú nimi úplne nasiaknuté. Nasťahoval sa ku mne, aby sme ušetrili na nájomnom. Viac než dva roky spoločného bývania. Má tu svoje veci, obľúbené kúsky. V kuchynskej skrinke je jeho hrnček, zladený s mojím, kde je uvedené jednoduché „His“ a „Her“. Keď sa postavia vedľa seba, zapadajú jeden do druhého.

Kriste, musím sa toho zbaviť!

„Povedz mi, o čo presne by šlo,“ požiadam ju. Možno to skúsím.

„Och, chvalabohu,“ v jej hlase zaznie úľava. „Ide o zmluvu s agentúrou *M! Management* zastupujúcou rôznych umelcov, najmä hudobníkov. Tri mesiace by si cestovala s ich klientom a fotila koncerty, zákulisie, prípravy a všetko, o čo ťa požiadajú. Použili by to aj do chystaného dokumentu a, samozrejme, na propagáciu na internete, jeho sociálnych sieťach a podobne.“ Neznie to príliš zložito, to by som mala zvládnuť. „Tvoje meno bude uvedené pri všetkých fotkách na instagrame a v propagačnom videu a vlastne ti tak spravia promo. To by nebolo zlé pre tvoj ateliér, hm?“

„A ty si im navrhla práve mňa?“ overujem si, whisky mi trošku spomaľuje myslenie.

„Áno, pretože si myslím, že to nielen zvládneš, ale dokážeš im, že si fakt dobrá!“

„Hm, dokedy si to môžem rozmyslieť?“

„Ja som vedela, že ma nepotopíš!“ vypískne Amber, až si musím odtrhnúť mobil ďalej od ucha, aby som neohluchla. „Zajtra ráno o deviatej máš prísť do sídla firmy. Mohli by ti dať rovno podpísať zmluvu.“

Zhrozím sa. „Zajtra ráno? Si robíš prdel?“

„Potrebujú mať túto situáciu vyriešenú čím skôr a ja som im sľúbila –“

„Prečo si im sľúbila takú vec, keď si nevedela, či to vezmem?“

Amber si ťažko vzdychne. „Lebo som *vedela*, že to vezmeš. Je to skvelá príležitosť! Taká je hádam iba raz za život.“

„Prerazím ťa,“ zašomrem.

„Nemôžeš. Som tak trochu tehotná,“ uchechtne sa. „Takže nechaj už fľašu whisky na pokoji, nech zajtra vyzeráš k svetu.“

Skloním hlavu a zatvorím oči. Prvé slzy si nájdu ces-

tu von. Môj hnev na Matta už nestačí na to, aby som ich zadržala. Pre dnešok mám vážne dosť.

„Máš pravdu,“ súhlasím.

„Zvládneš to?“ Viem, že Amber sa nepýta na zajtrajšok.

Vzlyknem. „Musím, svet sa točí ďalej. Aj keď to ku-revsky bolí. Mali sme sa brať, mali sme spoločné plány... Ježiši!“ Pretrnem si dlaňou tvár, isto mi na nej zostane šmuha od maskary.

„Choď si radšej ľahnúť. Spánok pomôže, aj keď nie nadtľho.“

„Okej,“ šepnem, viac nezvládam.

„A nezabudni na budík, moja,“ doloží Amber. Niekde v pozadí počujem buchnúť dvere a veselý hlas, v ktorom spoznávam jej priateľa Josha. Prišiel z práce.

„Dobrá, Amber,“ lúčim sa s ňou.

„Aj tebe, zlatko. Zajtra držím palce, ozvem sa ti potom, dobre?“

Súhlasne zamumlem a ukončím hovor. Doprajem si posledný glg, hlavou sa opriem o skrinku a povolím hrádzu svojim ublíženým emóciám.

Klopkanie mojich podpätkov je v takmer prázdnej hale jediným zvukom. Nervózne si v náručí preložím dva hrubé zväzky svojho portfólia a nenápadne sa poobzerám. Recepčná ma pozorne sleduje od pultíka, odkedy som prešla sklenenými dverami.

Skontrolujem čas na hodinách v hale, je o päť minút deväť. Záleží mi na dobrom prvom dojme, preto chodím na stretnutia vždy načas.

Konečne doklopkám k pultu. Recepčná prejde pohľadom po mojom čiernom kostýme s bielou blúzkou, čo mi

vykukuje spod rozopnutého kabáta, a venuje mi jeden zo svojich naučených úsmevov. „Vitajte v agentúre *M! Management*. Ako vám môžem pomôcť?“

„Dobrý deň. Mám tu dohodnuté stretnutie.“

„Vaše meno?“

„Jessica Walshová.“ Položím si portfólio na pult, na čo sa slečna zatvári nesúhlasne. Vzala som svoje dva najlepšie zväzky a sú svinsky ťažké, takže by sa mohla aj na hlavu postaviť, nevzala by som ich späť do náručia.

„Pani Rileyová vás očakáva,“ prikývne, keď si v systéme overí termín, „piate poschodie, číslo dverí... och, zdravím!“ Zrazu sa pousmeje a pozrie na niekoho za mnou.

„Ahoj, Cat! Máš sa?“ odvetí jej mužský hlas, na sobotné ráno až príliš veselý. Otočím sa a môj pohľad sa stretne s nebesky modrými očami neznámeho, čo sa tu znenazdajky zjavil.

„Ďakujem, dobre,“ odvetí mu. On sa usmeje na mňa i recepčnú a kráča ďalej.

„Ehm, prepáčte, slečna. Piate poschodie, dvere 511. Výt'ah je tamto,“ ukáže smerom, kde len pred chvíľou zmizol ten modrooký chalan.

Poďakujem a vezmem si portfólio. Pri výt'ahoch stlačím obe tlačidlá a čakám, ktorý príde ako prvý. Ten vpravo sa mi otvorí takmer okamžite. Vykročím k nemu a skoro nadskočím, keď zistím, že nie je prázdny. Opäť hľadím do tých neveriteľne modrých očí.

„Zdá sa, že ste si ma privolali,“ pousmeje sa neznámy. Uvedomím si, že nemôže byť starší odo mňa.

Už som ho niekde videla?

„Prepáčte, nevedela som –“

„To je v poriadku. Ktoré poschodie?“ spýta sa.

„Piate,“ odvetím a vrátim mu nesmely úsmev.